

στ. 20-22 Ένσταση του πατέρα του δράστη, για να αντικρούσει την κατηγορία και την πατρότητα του κυοφορούμενου.

στ. 23-4[φ 48v] Αίτημα του ενάγοντος να γίνει η διεξαγωγή των μαρτυρικών αποδείξεων σύμφωνα με την τρανσυλβανική δικονομία («κατά τὴν κρίσιν του Βηλαετιού»). Το Κριτήριο ικανοποιεί το αίτημά του και δέτει προδεσμία για τη διεξαγωγή της εξετάσεως («εκφιζίτζιον»: inquisitio) των μαρτύρων από κληρικούς της τρανσυλβανικής Καγκελλαρίας².

στ. 10-14 Συμβιβασμός των μερών ενώπιον του Κριτηρίου, προφανώς για να αποτραπεί η εφαρμογή της τρανσυλβανικής δικονομίας και νομοδεσίας που θα ήταν επαχδής για τους διαδίκους³. Περάτωση επομένως της δίκης και εξάλειψη του αξιοποίνου. Είναι χαρακτηριστικό ότι η υπόθεση δεν παραπέμπεται σε εκκλησιαστικό δικαστήριο, όπως στην εγγρ. 94, διότι ο ενάγων δεν προσέφυγε σε αυτό ή δεν αναμίχθηκαν ιερείς εξωδίκως, όπως στην προηγούμενη υπόθεση. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η απόφαση δεν αναφέρει τους όρους του συμβιβασμού, παρά μόνον ότι δεν υπάρχουν πλέον εκατέρωθεν αξιώσεις. Αυτή η αποσιώπηση αποσκοπεί στο να προστατεύσει τον ανήλικο γιο τουπραματευτή χάριν της μελλοντικής του σταδιοδρομίας ως εντίμουπραματευτή, ενώ αφήνει εκτεθειμένη την ανήλικη εργαζόμενη, η οποία προφανώς αποζημιώθηκε αναλόγως.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 224-225.

2. Βλ. αν. την εγγρ. 41, τα σχόλια και τη σημ. 1.

3. Για την «έκουσίως φθαρεῖσα παρθένον» βλ. ό.π., σ. 225 σημ. 356. Πρβλ. και Ι. Αδάμη, *Σαξονικά Στατούτα*, 4.7.6,10, σσ. 74-75.

103

1766/II/23

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου (φ 49r στ. 1-5)

978/φ 48v-49r

σχ. 101, 105

Πρακτικό. Εξέταση από το Κριτήριο της εκκαθαρίσεως λογαριασμών συντροφίας από «λογαριαστή». Αναβολή της συζητήσεως. Παράσταση διαδίκου δια πληρεξουσίου. Ανταγωγή του εναγομένου με προσδιορισμό της δικασίμου.

¹⁵ / 1766 φεβρουαρίου 23.

¹⁶ / Έσυνάχθημεν ήμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι, κραγμένοι ¹⁷ / ἀπό τόν μπασιά Γιαννάκην Ἀδάμη διά νά θεωρήσωμεν ¹⁸ / τήν διαφορᾶν όπου ἔχ(ει) μέ τόν

μπασιά Ἀλέξη Λαζάρου, ¹⁹/ μὴν ἔχοντας ὅμως καιρόν ἀρκετόν ἐπ(ει)δὴ καὶ ἔδε.²⁰/ ὠρησάμεν τὸν λογαριασμόν ὅπου (εἰ)ς τοὺς 1760. 29 σεπ-²¹/ τεμβρίου ἔκαμαν οἱ δύο τους διὰ μέσου τοῦ νῦν προεστοῦ ²²/ μας κυρίου Θωμᾶ Βελλερᾶ ὁ ὁποῖος (εἰ)ναι στεραιωμέ.²³/ νος καὶ μέ τὰς ὑπογραφὰς τῶν τρ(ει)ῶν, καὶ εὐρίκεν ὁ μπ(ασιά) ²⁴/ Γιαννάκης κάποιαις δυσκολίαις (εἰ)ς αὐτόν<, > ὅθεν ἀπόμ(ει).²⁵/ νεν ἢ ὑπόδεσις διὰ νὰ μεταδεωρηθῇ μὴν ἔχοντας τὸν ²⁶/ καιρόν ὡς ἄνωθεν καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

²⁷⁻³²/ Ἰωάννης τζηγγ(ου) πρ, δημήτρι(ος) Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) παρακαλεστικῶς ἀπὸ τὸν μπασιά Γιαννάκη Ἀδάμη ὑπόγραψα, ἀνδρεας γηωργι(ου), πετκος πετρ(ου), Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρῶ, Δημήτρης βόηκ(ου), Γιάννης Μαυρωδῆς, Γεώργι(ος) Ἰ. Μάρκ(ου) καπετάνος πρ. // τοῦ αὐτοῦ.

²/ Προτοστολογήζ(ει) ὁ κύρ Θωμᾶς Βελλερᾶς ἐπίτροπος τοῦ μπ(ασιά) Ἀλέξι ³/ διὰ νὰ ἔχη νὰ παρησιάζεται ὁ κύρ Γιαννάκης Ἀδάμης, τὴν ἐρ.⁴/ χομένην δευτέραν ἡγουν (εἰ)ς τὰς 27: φευρουαρίου διὰ νὰ κοπῇ αὐ.⁵/ τὴ ἢ κρίσι, καὶ ἔστω.

στ. 16-17 Αἴτηση τοῦ ἐνάγοντος γιὰ συζήτηση τῆς υποδέσεως.

στ. 20-23 Ἡ ἐκκαθάριση τῶν μεταξύ τῶν διαδίκων λογαριασμῶν εἶχε γίνῃ ἐγγράφως, με τὴ μεσολάβηση καὶ προσυπογραφή λογαριαστή¹.

στ. 24 «δυσκολίαις»: ἀντιρρήσεις (βλ. κατ. ἐγγρ. 105).

στ. 2-5[φ 49r] Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐναγομένου ζητεῖ με ἀνταγωγή νὰ διεξαχθεῖ ἡ δίκη σε ὀρισμένη δικάσιμο.

1. Δὲν πρόκειται γιὰ αἰρετό κριτὴ, διότι ἐπανεξετάζεται ἡ ἐκκαθάριση (βλ. ἐγγρ. 105). Βλ. καὶ ΕΚΣ, σ. 193 καὶ σημ. 170· πρβλ. ὅ.π., σσ. 197-198 (ἐκκαθάριση συντροφίας).

104

1766/II/27

χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 49r

Απόφαση οριστική. Επίσχεση ομολογίας. Πώληση ἐπὶ πιστώσει. Ἀρμοδιότητα σαξονικοῦ δικαστηρίου (δωσιδικία ἐναγομένου).

⁶/ 1766: φευρουαρίου: 27 : Σιμπήνη.

⁷/ || Ὁ Ἰο || χάνν Φρόνη, καὶ Ἰάκοπ Φέλτνερ, ἐπροτοστολόγισαν αὐτοὶ οἱ δύο, σταλ.⁸/ θέντες ἀπὸ τὸ τέξι τῶν ποσταβαρέων ζητῶντας μίαν ὁμολογίαν

⁹/ ὅπου (εἰ)χεν ὁ κύρ Χ(ατζῆ) Πέτρος Λούκα ἀπὸ ὅλον τὸ τέξι, ἀπὸ ¹⁰/